

en meget betydelig Godslinie. Man kan sige sig selv, at det vil blive til Gavn for os alle, naar de Varer, vi her paa Sjælland skulle sende af Sted, eller som vi skulle have, i Stedet for at skulle passere med Jærnbanen op igennem Jylland og med Dampfærgerne over Lille og Store-Bælt, kunne gaa lige fra Tyskland og andre Lande herop ad Warnemünde—Gedser-Routen. Men jeg tror ogsaa, at denne Route vil faa en overordentlig stor Betydning for Persontrafikken, baade den, om man saa kan sige, mere lokale mellem Danmark og Tyskland og for den gennemgaaende Trafik. Det er næppe for ingen Ting, at vore kære svenske Naboer i en Række af Aar have lagt storartede Planer for at søge at bemægtige sig denne Trafik, og have de først bemægtiget sig den, vil det være grumme vanskeligt for os at faa den tilbage igen, hvorimod vi, som nu en Gang have den, med nogenlunde rimelige Ofre ville være i Stand til at beholde den, og denne Trafik har ikke alene Betydning ved de Penge, der indvindes paa Jærnbanen, men ogsaa ved den Strøm af rejsende, der bliver draget til Landet og bliver her kortere eller længere Tid. Jeg hilser derfor det foreliggende Lovforslag med oprigtig Glæde. Der er dog en Ting, der forekommer mig forunderlig derved, og en anden Ting, der forekommer mig beklagelig. Det forunderlige er, at det har været saa længe, inden dette Lovforslag er blevet forelagt os. Der har ikke i Aarenes Løb manglet Opfordringer, hverken i Pressen eller andetsteds, til at indrette en saadan Forbindelse, og Forbindelsens Fortrinlighed efter Forholdene, saaledes som de ere, ligger saa lige for Dagen, at man kun kan forundre sig over, at de danske Autoriteter ikke have sat Sagen i Bevægelse for længe siden. Det underlige er, at det skulde være den storhertugelige mecklenburgske Generaljærnbanedirektion i Schwerin, som satte Sagen i Bevægelse ved at rykke i den kongelige danske Generaljærnbanedirektion i Kjøbenhavn. Det forekommer mig, at det vilde have været til Ære for os, om det omyndte havde været Tilfældet, og om det var sket for længe siden. Muligvis staar dette i Forbindelse med, at man ikke godt kan skjule for sig selv, at der hos den kongelige danske Generaljærnbanedirektion i Kjøbenhavn er en vis Ulyst til at gøre Fremskridt og gaa i Spidsen med Hensyn til Forbedring og Udvikling af de Kommunikationsmidler, som vi have, og med Hensyn til Skabelsen af ny. Jeg behøver blot at minde om de

Forhandlinger, Kampe og Vanskeligheder, der var for at faa en saa naturlig og ligefrem Sag som Kystbanen fra Kjøbenhavn til Helsingør i Gang. — Den beklagelige Ting, jeg finder ved dette Forslag, er, at det ikke er faldet den storhertugelige Generaljærnbanedirektion i Schwerin ind at minde den kongelige danske Generaljærnbanedirektion i Kjøbenhavn om, at det vilde være meget heldigt, om man i Forbindelse med dette Projekt satte Anlægget af en Bane fra Kjøbenhavn til Køge. Det er jo noget, der er ganske klart og tydeligt for enhver, at en saadan Bane vilde gøre det foreliggende Projekt i endnu langt højere Grad rentabelt, tiltalende og tilfredsstillende. Jeg skal henstille til den høje Regering og først og fremmest til det høje Ting og det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, om det ikke vilde være rigtigt at sætte denne Tanke, som ikke er ny og i alt Fald i Princippet tiltraadt af den høje Regering, i Forbindelse med dette Forslag. Ganske vist kan man sige, at det ikke er megen Tid, der vil spares derved, men det er dog altid en Snes Minutter, der kan spares paa hvert Tog, og i vore Dage, hvor det mere og mere gælder, at Tid er Penge, og ikke mindst for de rejsende, vil dette sikkert have sin store Betydning. Men ikke mindre Betydning vil det have ved den overordentlige Forringelse baade i Kulforbrug og Slitage paa Skinner og Materiel, som det vil have til Følge, at hvert eneste Tog Dag efter Dag, Aar efter Aar, som løber paa denne Route faar 3 Mil mindre at køre. — Jeg skal saaledes anbefale det foreliggende Forslag paa det bedste til det høje Ting og anbefale ogsaa at tage denne min sidste Henstilling under nøje Overvejelse.

R. Claussen: Ogsaa jeg hilser dette Lovforslag med ublandet Tilfredshed ikke alene som Repræsentant for Lolland-Falster men særlig af Hensyn til den Trafik, der derved vil tilføres Statsbanerne. Naar jeg ser paa det Driftsregnskab for Statsbanerne, der foreligger os, ser jeg, at der fra lollandske Baner er tilført og fraført Statsbanerne af Gods og Personer en saadan Mængde, at der er fremkommet en Indtægt paa omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — ganske vist er det ikke ren Indtægt, en Del gaar jo til Driftsomkostninger og deslige. — dette er; efter at Dampfærgeforbindelsen er kommen i Stand; før fik man slet ikke noget ind paa Statsbanerne derfra. Naar saadan en lille Provins paa 100,000 Indbyggere kan tilføre Statsbanerne en Ind-